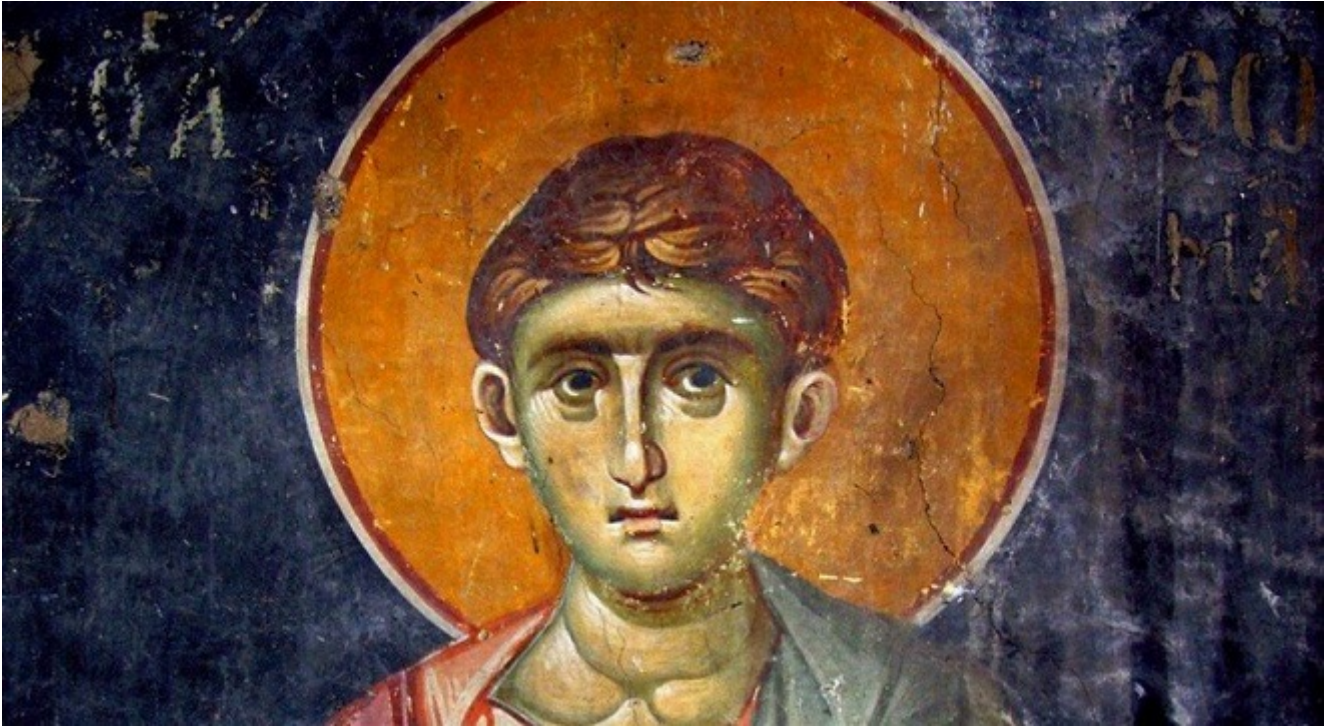

6 Οκτωβρίου 2022

Απόστολος Θωμάς, Το παλάτι που έφτιαξε για τον βασιλιά και το ήθελε ο αδελφός του!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

†Αρχιμανδρίτης Ανανίας Κουστένης

Απόστολος Θωμάς. Τοιχογραφία 13ος αι. Έργο Μανουήλ Πανσέληνου στον Ιερό Ναό του Πρωτάτου Αγίου Όρους.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[...] Και διηγούνται εκεί τα Συναξάρια και μια ωραία ιστορία, που θα σας πω περιληπτικά, έχει μεγάλη αξία.

[Ο Απόστολος Θωμάς] Επήγε σ' έναν άρχοντα εκεί, βασιλιά, λέει το Συναξάρι, της Ινδίας, έκανε περιοδείες μεγάλες, και βρήκε κάποιον βασιλιά κι αυτόν, η Ινδία είχε πολλούς βασιλείς, φαίνεται, και τον είδε τον Θωμά ωραίο και δυνατό, του λέει, «Τι δουλειά ξέρεις»; «Εγώ ξέρω να κτίζω», λέει. «Και κάνω και τον μαραγκό, που έκανε και ο Χριστός μου». «Ωραία», λέει. «Θα μου φτιάξεις, τότε», του λέει, «ένα παλάτι, που δεν θα υπάρχει καλύτερο. Να φυσάει». «Εντάξει», λέει. «Πάρε και προκαταβολή», του 'δωσε αρκετό χρυσάφι, κι έφυγε αυτός, πήγε σε άλλο μέρος.

Κι ο Θωμάς πήρε τα λεφτά, και τι τα 'κανε; Πήγε και βρήκε φτωχούς, και άρρωστους και ανήμπορους και τα μοίρασε. Ήλθε μετά από καιρό ο βασιλιάς, του λέει, «Πού είναι το παλάτι»; Δεν πήγε στον τόπο που θα το 'κτιζε, τον βρήκε αλλού. «Ε, γίνεται. Η σκεπή λείπει». «Ε, λέει, πάρε κι άλλα χρήματα, να το αποτελειώσεις». Πήρε, λοιπόν, κι άλλα χρήματα, και «τ' αποτελείωσε».

Ήλθε ο βασιλιάς, να πάει να δει το παλάτι, πουθενά παλάτι. «Ρε απατεώνα», λέει, «τι έκαμες; Πήρες τα λεφτά και το παλάτι δεν το 'φτειαξες»; Τον έριξε στη φυλακή.

Αρρωσταίνει ο αδελφός του βασιλιά, τόσο πολύ, από τη στενοχώρια του, γιατί ο ξένος αυτός εκμεταλλεύτηκε τον αδελφό του. Για λεφτά! Και τι κάνει; Από τη στενοχώρια του την πολλή έφυγε. Και πάει στον ουρανό. Κι εκεί είδε ένα παλάτι.

Και λέει στον συνοδό άγγελο: «Μπορώ να το έχω αυτό; Μ' αρέσει». «Δεν είναι δικό σου», λέει. «Τίνος είναι»; «Είναι του αδελφού σου». «Ποιος το 'κτισε»; «Αυτός», λέει, «ο Θωμάς». «Πώς το 'κτισε»; «Έδωσε τα λεφτά στους φτωχούς, κι όποιος ελεεί τους φτωχούς, δανείζει τον Θεό. Του το χρωστάει ο Θεός».

Γιατί; Ψέματα είναι αυτά που λένε οι Γραφές; Όχι. Καθόλου ψέματα. Ούτε κατά ένα ιώτα ούτε κατά μία κεραία, που λέει το Ευαγγέλιο.

Κατεβαίνει, λοιπόν, κάτω, τον έφερε ο Κύριος, έτσι, για να διδάξει. Και του λέει του αδελφού του, «Μου δίνεις το παλάτι που έχεις επάνω»; «Ποιο παλάτι»; λέει. «Έχεις ένα παλάτι». «Αφού δεν έχω», λέει. «Ο άλλος με γέλασε». «Τι σε γέλασε»; λέει. «Ορκίσου ότι θα μου το δώσεις». «Που 'ν' το παλάτι»; Δεν του 'πε αρχικά ότι είναι στον ουρανό. «Ορκίζομαι», λέει. Μετά του είπε ότι είναι στον ουρανό. Αυτός κατάλαβε. «Ποιος το 'φτειαξε»; λέει, «Ο Θωμάς». «Μα τι λες, ρε παιδί μου»; λέει. «Ε, τότε ο όρκος μου δεν πιάνει, γιατί εγώ ορίζω στη γη, δεν ορίζω στον ουρανό. Στον ουρανό ορίζει άλλος», του λέει. «Οπότε ο όρκος μου είναι άκυρος». Κι ήταν άκυρος. «Δεν πιάνει», λέει, «ο όρκος. Δεν πιάνει. Λογίζεται άκυρος».

Κι έτσι, λοιπόν, έβγαλαν τον Θωμά από τη φυλακή, πέσαν στα πόδια του, τους κατήχησε, τους εβάπτισε. Κι ο άλλος, ήθελε κι εκείνος σπίτι στον ουρανό, ο βασιλιάς το είχε ήδη.

Όλα εκεί θα πάνε, τα μεταφέρει κανείς, εκεί, άμα θέλει, με το να κάνει καλό και με το να κάνει ευεργεσίες και με το να βοηθάει, όταν έχει.

Κι όταν δεν έχει, να κάνει υπομονή, πάλι παλάτι κτίζει. Δοκιμασία είναι ο βίος. Πειρατήριον, κατά τον Ιώβ. Δοκιμαστήριο.

Απόσπασμα από το βιβλίο του † Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, «Φθινοπωρινό συναξάρι», τόμος α', των εκδόσεων Ακτή.

<https://bit.ly/3MbYWWn>